

VĂN MẪU LỚP 9

NGHỊ LUẬN VĂN HỌC

ĐỀ BÀI: *PHÂN TÍCH TRUYỆN NGẮN BẾN QUÊ CỦA NGUYỄN MINH CHÂU*

A. SƠ ĐỒ TÓM TẮT GỢI Ý

B. DÀN BÀI CHI TIẾT

I. Mở bài

1. Giới thiệu khái quát tác giả

- Nguyễn Minh Châu là cây bút xuất sắc nhất của văn học Việt Nam hiện đại. Hàng loạt những truyện ngắn trần trở, day dứt đã ra đời và đã một thời gây xôn xao dư luận : từ Bức tranh mở đường cho sự đổi mới văn học vào những năm đầu của thập kỷ 80 ở thế kỷ trước cho đến “*Phiên chợ Giát*” là tác phẩm cuối cùng viết trên giường bệnh.

2. Giới thiệu tác phẩm

- Nhà văn đã từng bước khám phá cái thế giới nội tâm ở mỗi con người trong những tình huống đầy mâu thuẫn và nghịch lý mà Bến quê là một truyện ngắn xuất sắc trong tập truyện ngắn cùng tên được xuất bản năm 1985, bốn năm trước khi nhà văn từ giã cõi đời.

II. Thân bài

1. Tóm tắt truyện

- Cốt truyện thật đơn giản nhưng mang tính triết lý, mang tính trải nghiệm sâu sắc có ý nghĩa tổng kết về cuộc đời của một con người: Nhĩ mắc bệnh hiểm nghèo, nằm liệt giường, phải nhờ vào sự chăm sóc của vợ con... Một buổi sáng đầu thu, từ cửa sổ nhìn ra, đất trời lúc giao mùa với hoa bằng lăng tím thắm, với nước con sông Hồng một màu đỏ nhạt... Rồi cái bãi bồi bên kia sông hiện ra ... Nơi gần gũi mà cả đời Nhĩ dù đã đi khắp mọi nơi trên trái đất lại chưa bao giờ đi tới đó...Nhĩ khao khát được một lần đặt chân lên cái bờ bên kia sông Hồng ngay trước cửa sổ nhà mình ...để rồi cuối cùng nhận ra cái quy luật đầy nghịch lý của đời người: Con người ta trên đường đời thật khó tránh khỏi được những cái điều vòng vèo hoặc chùng chình.

2. Những cảm xúc và suy nghĩ của nhân vật Nhĩ trên giường bệnh

a. Cảm nhận của nhân vật Nhĩ về vẻ đẹp thiên nhiên

- ❖ Buổi sáng đầu thu được nhìn từ khung cửa sổ căn phòng mình
- Cảnh vật được miêu tả theo tầm nhìn của Nhĩ, từ gần đến xa, tạo thành một không gian có chiều sâu, rộng: Từ những bông hoa bằng lăng ngay phía ngoài cửa sổ đến con sông Hồng với màu đỏ nhạt lúc đã vào thu, đến vòm trời và sau cùng là bãi bồi bên kia sông.
- Tất cả đều được cảm nhận bằng những cảm xúc tinh tế. Không gian và những cảm xúc ấy vốn quen thuộc, gần gũi nhưng lại rất mới mẻ với Nhĩ, tưởng như lần đầu tiên anh cảm nhận được tất cả vẻ đẹp và sự giàu có của nó.

b. Cảm nhận về Liên

- Lần đầu tiên Nhĩ *"để ý thấy Liên đang mặc tấm áo vá"*, cảm nhận *"những ngón tay gầy guộc âu yếm vuốt ve bên vai"* và Nhĩ nhận ra tất cả tình yêu thương, sự tần tảo và đức hy sinh thầm lặng của vợ.
- Chính trong những ngày cuối đời, Nhĩ mới thực sự thấu hiểu với lòng biết ơn sâu sắc người vợ của mình: *"Cũng như cánh bãi bồi đang nằm phơi mình bên kia, tâm hồn"*

Liên vẫn giữ nguyên vẹn những nét tàn tạ và chịu đựng hy sinh từ bao đời xưa, và cũng chính nhờ có điều đó mà sau những ngày tháng bôn tẩu tìm kiếm...Nhĩ đã tìm thấy được nơi nương tựa là gia đình trong những ngày này".

c. Cảm nhận về bản thân

❖ Khao khát được đặt chân lên bãi bồi bên kia sông

- Buổi sáng hôm ấy, lần đầu tiên Nhĩ nhận ra vẻ đẹp của cảnh vật bình dị và gần gũi xung quanh mình. Và trở trêu thay, với con người *"đã từng đi tới không sót một xó xỉnh nào trên trái đất như Nhĩ, cái bờ bên kia sông Hồng ngay trước cửa nhà mình"* lại là *"một chân trời gần gũi mà lại xa lắc vì chưa hề bao giờ đi đến"*. Nhĩ khao khát được đặt chân lên bãi bồi bên kia sông. Điều khao khát ấy chính là sự thức tỉnh về những giá trị bền vững, bình thường mà sâu xa của đời sống - những giá trị thường bị người ta lãng quên, vô tình, nhất là lúc còn trẻ, khi con người còn lao theo những ham muốn xa vời. Sự thức nhận này chỉ đến được với người ta ở cái độ đã từng trải, đã thấm thía những sướng vui và cay đắng; và cùng với sự thức tỉnh ấy thường là những ân hận xót xa ...
- Lại càng trở trêu hơn nữa khi anh nhờ thằng con trai thực hiện ước muốn của mình, thằng con trai anh cũng không hiểu được niềm khao khát của cha nó, nên làm một cách miễn cưỡng và rồi bị cuốn hút vào trò chơi hấp dẫn nó gặp trên đường đi, để rồi có thể lỡ chuyến đò ngang duy nhất trong ngày. Từ hoàn cảnh của mình, từ đứa con trai, Nhĩ đã chiêm nghiệm được cái quy luật phổ biến của đời người : *"Con người ta trên đường đời thật khó tránh được những cái vòng vèo hoặc chùng chình"*. Anh không trách đứa con trai bởi giống như anh ngày trước, *"nó đã thấy có gì hấp dẫn ở bên kia sông đâu"*.
- Hành động kỳ quặc của Nhĩ cuối truyện khi thấy con đò ngang vừa chạm mũi vào bờ đất bên này sông, Nhĩ đã thu hết tàn lực dồn vào một cử chỉ có vẻ kỳ quặc: *"Anh đang cố thu nhặt hết mọi chút sức lực cuối cùng còn sót lại để đu mình nhô người ra ngoài, giơ một cánh tay gầy guộc ra phía ngoài cửa sổ khoát khoát - y như đang khẩn thiết ra hiệu cho một người nào đó"*. Anh đang nôn nóng thúc giục cậu con trai hãy mau kéo lỡ chuyến đò duy nhất trong ngày. Không nên sa vào những cái vòng vèo, chùng chình trên đường đời dứt ra khỏi, hướng tới những giá trị đích thực giản dị, gần gũi,

bền vững. Biểu hiện sự nôn nóng thúc giục cậu con trai hãy mau lên kéo lỗ chuyển dò càng tô đậm niềm khao khát của anh.

3. Nghệ thuật truyện

a. Xây dựng nhân vật tư tưởng

- Nhân vật Nhĩ là nhân vật tư tưởng, một loại nhân vật nổi lên trong sáng tác của Nguyễn Minh Châu giai đoạn sau 1975. Nhà văn đã gửi gắm qua nhân vật nhiều điều quan sát, suy ngẫm, triết lý về cuộc đời và con người. Nhân vật không bị biến thành cái loa phát ngôn cho tác giả. Những chiêm nghiệm, triết lý đã được chuyển hoá vào trong đời sống nội tâm của nhân vật, với diễn biến tâm trạng.

b. Hình ảnh giàu ý nghĩa biểu tượng

- Một đặc điểm nổi bật trong nghệ thuật truyện: Sáng tạo hình ảnh giàu ý nghĩa biểu tượng. Trong "Bến quê", hầu như mọi hình ảnh đều mang hai lớp nghĩa: nghĩa thực và ý nghĩa biểu tượng.
 - Bãi bồi, bến sông, khung cảnh thiên nhiên: là vẻ đẹp của đời sống trong những cái gần gũi, bình dị, thân thuộc.
 - Bông hoa bằng lăng cuối mùa; tiếng những tảng đất lở ở bờ sông bên này, khi cơn lũ đầu nguồn dồn về, đổ ụp vào trong giấc ngủ của Nhĩ lúc gần sáng: Sự sống của nhân vật Nhĩ đã ở vào những ngày cuối cùng.
 - Đứa con trai của Nhĩ đã sa vào một đám chơi phá cờ thế trên lề đường: Sự chùng chình, vòng vèo mà trên đường đời người ta khó tránh khỏi.
 - Hành động và cử chỉ của Nhĩ: Thức tỉnh con người.

c. Miêu tả tâm lý tinh tế

- Cách xây dựng tình huống nghịch lý. Đi hầu hết khắp nơi trên thế giới, bị liệt toàn thân, không thể đi đâu được.
- Tràn thuật theo dòng tâm trạng của nhân vật.

III. Kết bài

- Nguyễn Minh Châu là nhà văn đi được xa nhất trên con đường đổi mới văn học.
- Tác phẩm mang tính hiện đại, tính nhân văn sâu sắc.

C. BÀI VĂN MẪU

Đề bài: Phân tích truyện ngắn "Bến quê" của Nguyễn Minh Châu để thấy được tài năng và tư tưởng của ông được thể hiện trong tác phẩm.

Gợi ý làm bài

Không hiểu sao, đã từ lâu, khi đọc “*Bến quê*”, tôi cứ đinh ninh đây là bản di chúc nghệ thuật của Nguyễn Minh Châu gửi lại cho đời, được ông viết ngay từ hơn bốn năm trước lúc ra đi, và hơn hai năm khi biết mình bị trọng bệnh - bệnh ung thư máu. Trong một dung lượng cho rất kiệm, chỉ khoảng sáu trang sách (“*Bến quê*” có lẽ thuộc trong số những truyện ngắn hay nhất của Nguyễn Minh Châu), nhà văn đã gửi gắm những chiêm nghiệm sâu sắc, minh triết về cuộc đời con người, chỉ có thể có được khi một người đã đi gần trọn đời mình, nhìn lại và vượt qua mọi ham muốn, danh vọng, ảo tưởng, để thấu đạt tới những giá trị đích thực, giản dị và bền vững của cuộc sống.

Cũng như ở nhiều truyện ngắn thành công khác của mình, Nguyễn Minh Châu đã sáng tạo một tình huống đặc biệt trong “*Bến quê*” để đặt nhân vật vào đó mà soi rọi vào thế giới bên trong của họ, làm bật lên vấn đề tư tưởng của truyện. Tình thế (theo cách gọi của Nguyễn Minh Châu) hay tình huống trong “*Bến quê*” là một hoàn cảnh đầy vẻ nghịch lí. Nhân vật chính của truyện - anh Nhĩ - từng đi khắp mọi nơi trên Trái đất, về cuối đời lại bị cột chặt vào giường bệnh bởi một căn bệnh hiểm nghèo đến nỗi không thể tự mình dịch chuyển lấy vài mươi phần trên chiếc phản hẹp kê bên cửa sổ.

Nhưng cũng chính vào một buổi sáng trong những ngày cuối đời mình, từ cửa sổ căn gác, Nhĩ đã nhận ra được ở vùng đất bãi bồi bên kia sông, nơi bến quê quen thuộc, một vẻ đẹp bình dị mà hết sức quyến rũ.

Vào cái buổi sáng đầu thu ấy, từ trên chiếc phản hẹp kê bên cửa sổ căn gác nhà mình, Nhĩ đã gặp nơi không gian ngoài kia những vật quen thuộc lại được hiện ra trong những màu sắc và vẻ đẹp lần đầu anh được thấy: “*Những bông hoa bằng lăng thưa thớt cuối mùa như tím thêm hơn. Tiết trời đầu thu đem đến cho con sông Hồng lúc này đang phô ra trước khuôn cửa sổ của gian gác nhà Nhĩ một thứ màu vàng thau xen lẫn vào màu xanh non những màu sắc thân thuộc quá như da thịt, hơi thở của đất màu mỡ. Cảnh bãi bồi bên kia sông, một không gian gần gũi và quen thuộc vẫn hiện ra phía trước cửa sổ nhà Nhĩ, nhưng anh lại chưa*

một lần đặt chân đến, dù suốt đời Nhĩ đã từng đi tới không sót một xó xỉnh nào trên Trái đất. Bởi thế, cái bờ bên kia sông Hồng đối với Nhĩ là một chân trời gần gũi mà xa lắc”.

Cũng trong những ngày này, khi nằm liệt giường, nhận sự chăm sóc đến từng miếng ăn, ngụm nước của người vợ, Nhĩ mới cảm thấy hết nổi vất vả của vợ, sự tàn tảo, tình vêu và đức hi sinh thầm lặng của vợ mình. Cũng như nhiều nhân vật phụ nữ khác của Nguyễn Minh Châu, Liên - người vợ của Nhĩ - là hiện thân của vẻ đẹp tâm hồn, lòng vị tha và đức hi sinh thầm lặng, khiêm nhường. Những cử chỉ dịu dàng chăm sóc tỉ mỉ, ân cần, những lời động viên và sự thấu hiểu tâm trạng của chồng, rồi tấm áo vá và những bước chân đi rất nhẹ trên bậc cầu thang gỗ đã mòn lõm - bấy nhiêu chi tiết ấy đã đủ nói lên nhân vật Liên, dù chỉ hiện ra chốc lát ở phần đầu của truyện, cũng để lại cho người đọc về một hình tượng đẹp, giản dị mà sâu xa. Sau bao năm thánng bôn tẩu, mà cuộc đời dành cho những chuyến đi khắp chân trời, đến lúc này, ở những ngày cuối đời mình, Nhĩ mới thấy và hiểu được nơi bến đậu bình yên, điểm tựa cho cuộc đời anh chính là gia đình, là người vợ suốt đời tảo tần, thầm lặng. Nhĩ nói với Liên bằng cả lòng biết ơn xen lẫn niềm ân hận: *“Suốt đời anh chỉ làm em khổ tâm... mà em vẫn nín thinh”*. Và Liên đã trả lời: *“Có hề sao đâu... miễn là anh sống, luôn luôn có mặt anh, tiếng nói của anh trong gian nhà này”*...

Trong cái buổi sáng có lẽ cuối cùng của cuộc đời mình, Nhĩ vô cùng khao khát được một lần đặt chân lên bờ bãi bên kia sông, cái miền đất thật gần gũi nhưng đã trở nên rất xa lạ với anh. Điều ước muốn ấy chính là sự thức tỉnh về những giá trị bền vững, bình thường và sâu xa của cuộc sống - những giá trị thường bị người ta bỏ quên, nhất là lúc còn trẻ, khi những ham muốn xa vời đang lôi cuốn con người tìm đến. Sự thức nhận này chỉ đến khi người ta đến độ đã từng trải, với Nhĩ là cuối đời, khi phải nằm liệt trên giường bệnh. Đây lại là một nghịch lí trớ trêu của cuộc đời: *“Khi nhận ra được những giá trị đích thực và giản dị của đời sống, thì người ta lại không còn thời gian và khả năng có thể đạt tới được”*. Bởi thế, ở Nhĩ sự thức tỉnh có xen với niềm ân hận và nỗi xót xa. Không thể nào làm được cái điều mình khao khát, Nhĩ đã nhờ đứa con trai thay mình đi sang bên kia sông, đặt chân lên bãi phù sa màu mỡ. Nhưng ở đây anh đã gặp một nghịch lí nữa: *“Đứa con không hiểu được ước muốn của cha, nên làm một cách miễn cưỡng và bị cuốn hút vào những trò chơi hấp dẫn nó gặp trên đường đi, để rồi cứ thế lơ chuyển đồ sang ngang duy nhất trong ngày”*. Từ sự việc ấy, Nhĩ đã nghiệm ra được cái quy luật phổ biến của đời người: *“Con người ta đi trên đường đời thật*

khó tránh khỏi những cái điều vòng vèo hoặc chùng chình”. Anh không trách đứa con trai bởi vì: “Nó đã thấy có gì đáng hấp dẫn ở bên kia sông đâu? Họa chăng chỉ có anh đã từng trải, đã từng in gót chân khắp mọi chân trời xa lạ mới nhìn thấy hết sự giàu có lẫn mọi vẻ đẹp của một cái bãi bồi sông Hồng ngay bên kia, cả trong những nét tiêu sơ, và cái điều riêng anh khám phá thấy giống như một niềm mê say pha lẫn với nỗi ân hận đau đớn, lời lẽ sẽ không bao giờ giải thích hết”.

Ở đoạn kết, khi thấy con đồ ngang vừa chạm mũi vào bờ đất bên này sông, Nhĩ đã làm một cử chỉ có vẻ kì quặc, nhưng với anh là điều vô cùng hệ trọng và khẩn cấp: “Anh đang cố thu nhặt hết mọi chút sức lực cuối cùng còn sót lại để đu mình nhô người ra ngoài giờ một cánh tay gầy guộc ra phía ngoài cửa sổ khoát khoát, y như đang khẩn thiết ra hiệu cho một người nào đó. Hành động cuối cùng này của Nhĩ có thể hiểu anh đang nôn nóng thúc giục cậu con trai hãy mau kéo lỗ chuyển đồ duy nhất trong ngày”. Những hình ảnh này còn gợi ra một ý nghĩa khái quát hơn. Đó là ý thức muốn thức tỉnh mọi người về cái vòng vèo, chùng chình mà chúng ta đang sa vào trên đường đời, để dứt ra khỏi nó, để hướng tới những giá trị đích thực, vốn rất giản dị, gần gũi và bền vững.

Truyện ngắn của Nguyễn Minh Châu sau năm 1975 đều là những quan sát, chiêm nghiệm của nhà văn về cuộc đời và con người. Ngòi bút của Nguyễn Minh Châu hướng vào đời sống thế sự, nhân sinh thường ngày, để phát hiện những chiều sâu của đời sống với bao nhiêu quy luật và những nghịch lí, vượt ra khỏi giới hạn chật hẹp trong những cách nhìn, cách nghĩ quen thuộc của xã hội và của chính tác giả. Nhiều tác phẩm của Nguyễn Minh Châu là những cuộc đối chứng với quan niệm và nhận thức cũ để nhận và thấu hiểu cái điều mà tác giả gọi là cuộc đời vốn đa sự, con người thì đa đoan. Điều đặc sắc trong “Bến quê” là ở chỗ triết lí của truyện có những chiêm nghiệm thâm trầm mà giản dị, mang ý nghĩa tổng kết của một đời người, chỉ có thể có được dưới ngòi bút của một nhà văn thực sự thấu hiểu lẽ đời, tình đời, không chỉ sống nhiều mà còn có năng lực nghiệm sinh sâu sắc.

Tạo nên thành công đặc sắc của truyện không phải chỉ có những triết lí thâm trầm đã phân tích ở trên, mà còn bởi một nghệ thuật viết truyện già dặn của tác giả: Từ ngòi bút miêu tả thiên nhiên để miêu tả và phân tích tâm lí đều hết sức tinh tế, sáng tạo tình huống chứa nhiều ý nghĩa, sử dụng nhiều hình ảnh và chi tiết nghệ thuật mang ý nghĩa biểu tượng. Sáng tạo hình ảnh biểu tượng vốn là một sở trường của ngòi bút Nguyễn Minh Châu, đặc biệt trong truyện ngắn. Ở “Bến quê”, hầu như mọi chi tiết hình ảnh đều mang hai lớp nghĩa:

nghĩa thực và nghĩa biểu tượng. Hai lớp nghĩa này gắn bó thống nhất, khiến cho các hình ảnh không bị tước đi giá trị tạo hình và sức gợi cảm để chỉ còn lại hình ảnh ước lệ. Ý nghĩa biểu tượng được gợi ra từ hình ảnh thực, nhưng phải xem xét trong cả hệ thống hình ảnh và chỉ có thể toát lên khi đặt vào sự quy chiếu của chủ đề tác phẩm.

“Những bông hoa bằng lăng cuối mùa mang màu sắc như đậm hơn”, “tiếng những tảng đất lở bên sông này, khi cơn lũ đầu nguồn dồn về, đổ ụp xuống vào giấc ngủ của Nhĩ lúc gần sáng”, hai chi tiết này gợi ra cho biết sự sống của nhân vật Nhĩ đã ở vào những ngày cuối cùng. Hình ảnh bãi bồi, bến sông và toàn bộ khung cảnh thiên nhiên được dựng lên trong truyện thực ra cũng mang ý nghĩa khái quát, biểu tượng. Đó là vẻ đẹp của đời sống trong những cái gần gũi, bình dị thân thuộc như một bến sông quê, một bãi bồi... rộng ra là quê hương, xứ sở.

Chi tiết đưa con trai của Nhĩ sa vào đám chơi phá cờ thế bên đường và hình ảnh Nhĩ với những động tác, cử chỉ khác thường ở cuối truyện đều mang ý nghĩa biểu tượng rất rõ. Việc sử dụng đậm đặc các hình ảnh và chi tiết biểu tượng làm cho tác phẩm của Nguyễn Minh Châu chứa đựng nhiều tư tưởng và ý nghĩa sâu rộng hơn ý nghĩa thực của cái được miêu tả, lại có khả năng gợi mở nhiều liên tưởng, suy ngẫm ở người đọc.

Hành trình sáng tạo của Nguyễn Minh Châu đã đột ngột dừng lại lúc tài năng và tư tưởng nhà văn đạt tới độ chín, cũng là khi công cuộc đổi mới văn học nước ta bước vào chặng đầu. Trong cuộc *“Hội thảo tưởng niệm Nguyễn Minh Châu”* nhân ngày giỗ đầu của ông, nhà văn Nguyên Ngọc đã tôn vinh Nguyễn Minh Châu thuộc số những nhà văn mở đường tinh anh và tài năng nhất của văn học ta hiện nay. Trong con người và mỗi trang sách của Nguyễn Minh Châu, dưới cái vẻ khiêm nhường, thâm trầm, giản dị luôn cháy sáng một ngọn lửa nồng đượm - ngọn lửa được thắp lên từ khát vọng tìm kiếm sự thật và tình thần nhân bản bền vững, tình yêu thương con người đến khắc khoải như một mối quan hoài. Ngọn lửa ấy vẫn tiếp tục được tỏa ánh sáng và truyền sức nóng của nó đến các thế hệ người đọc.

Website **HOC247** cung cấp một môi trường **học trực tuyến** sinh động, nhiều **tiện ích thông minh**, nội dung bài giảng được biên soạn công phu và giảng dạy bởi những **giáo viên nhiều năm kinh nghiệm, giỏi về kiến thức chuyên môn lẫn kỹ năng sư phạm** đến từ các trường Đại học và các trường chuyên danh tiếng.

I. Luyện Thi Online

Học mọi lúc, mọi nơi, mọi thiết bị – Tiết kiệm 90%

- **Luyện thi ĐH, THPT QG:** Đội ngũ **GV Giỏi, Kinh nghiệm** từ các Trường ĐH và THPT danh tiếng xây dựng các khóa **luyện thi THPTQG** các môn: Toán, Ngữ Văn, Tiếng Anh, Vật Lý, Hóa Học và Sinh Học.
- **Luyện thi vào lớp 10 chuyên Toán:** Ôn thi **HSG lớp 9** và **luyện thi vào lớp 10 chuyên Toán** các trường **PTNK, Chuyên HCM (LHP-TĐN-NTH-GĐ), Chuyên Phan Bội Châu Nghệ An** và các trường Chuyên khác cùng **TS. Trần Nam Dũng, TS. Phạm Sỹ Nam, TS. Trịnh Thanh Đèo và Thầy Nguyễn Đức Tấn**.

II. Khoá Học Nâng Cao và HSG

Học Toán Online cùng Chuyên Gia

- **Toán Nâng Cao THCS:** Cung cấp chương trình Toán Nâng Cao, Toán Chuyên dành cho các em HS THCS lớp 6, 7, 8, 9 yêu thích môn Toán phát triển tư duy, nâng cao thành tích học tập ở trường và đạt điểm tốt ở các kỳ thi HSG.
- **Bồi dưỡng HSG Toán:** Bồi dưỡng 5 phân môn **Đại Số, Số Học, Giải Tích, Hình Học và Tổ Hợp** dành cho học sinh các khối lớp 10, 11, 12. Đội ngũ Giảng Viên giàu kinh nghiệm: **TS. Lê Bá Khánh Trình, TS. Trần Nam Dũng, TS. Phạm Sỹ Nam, TS. Lưu Bá Thắng, Thầy Lê Phúc Lữ, Thầy Võ Quốc Bá Cẩn** cùng đội HLV đạt thành tích cao HSG Quốc Gia.

III. Kênh học tập miễn phí

*HOC247 NET cộng đồng học tập miễn phí
HOC247 TV kênh Video bài giảng miễn phí*

- **HOC247 NET:** Website học miễn phí các bài học theo **chương trình SGK** từ lớp 1 đến lớp 12 tất cả các môn học với nội dung bài giảng chi tiết, sửa bài tập SGK, luyện tập trắc nghiệm miễn phí, kho tư liệu tham khảo phong phú và cộng đồng hỏi đáp sôi động nhất.
- **HOC247 TV:** Kênh **Youtube** cung cấp các Video bài giảng, chuyên đề, ôn tập, sửa bài tập, sửa đề thi miễn phí từ lớp 1 đến lớp 12 tất cả các môn Toán- Lý - Hoá, Sinh- Sử - Địa, Ngữ Văn, Tin Học và Tiếng Anh.